

AD Wikènt INHOUDSOPGAVE

Aalmoezenier: een
luisterend
oor

pagina 14+15

Chanel 's werelds
hipste
modemerk

pagina 16

Mogelijk Bentley coupé
met vier
deuren

pagina 17

Grote plannen Parke
Tropikal

pagina 18+19

Gates: 'Sorry
voor Control-
Alt-Delete'

pagina 20

Steam presenteert
besturingssysteem en
controller

pagina 21

Puzzels, Tooby, strip

pagina 22

Apple
vernieuwt
iMac

pagina 23

Verhogen efficiëntie
zonnecellen tot
44,7 procent

pagina 23

IT-column pagina 23

Mumford & Sons
neemt
pauze

pagina 24

WARWARÚ

Wie snoeft over wat hij
heeft, bewijst daarmee
niet zoveel te bezitten

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Prof. Kernkampweg z/n
Willemstad, Tel. 7472200

De strepen op de schouder en voor de aalmoezenier een kruisje erbij.

Kerklaan is 'koud weer getraind'.

Defensie kent veel geestelijk verzorgers. Zij zijn door verschillende zendende instanties gezonden, in mijn geval is dat door de rooms-katholieke kerk. Geestelijk verzorgers gaan met de militairen mee om geestelijke zorg en ondersteuning te bieden, juist in bijzondere omstandigheden zoals op oefeningen en uitzendingen. Een bijzonder aspect van het militaire bestaan is dat mensen voor langere tijd van huis weg zijn en daardoor geen beroep kunnen doen op de normale ondersteuning die zij hebben op gebied van spiritualiteit, geloof en levensbeschouwing. Soms willen mensen simpelweg met iemand nadenken over wat ze zien en hoe dat past in hun visie op het leven. Dat kan zijn omdat ze met geweld in aanraking komen of omdat ze zien hoe mensen in uitzendingen in mensonwaardige omstandigheden moeten leven. Dat doet ook wat met militairen. Maar vaak zijn geestelijk verzorgers gewoon een klankbord

Aalmoezenier:

Frans Kerklaan ervaart de veelomvattende functie van vlootaalmoezenier op Curaçao als een boeiend avontuur. Hij houdt van het eiland, het aangename klimaat en van de Curaçaose cultuur. Een cultuur, die hij meer op de relatie met anderen vindt ingesteld, dan de Nederlandse. Op de Marinebasis Parera en de Marinekazerne Suffisant, waar hij geestelijk verzorger is, komt hij regelmatig in aanraking met de lokale medewerkers en wil ook voor hen wat betekenen. Hij is leken-theoloog, dat wil zeggen dat hij een theologische opleiding heeft genoten, maar geen priester is geworden. Hij heeft als geestelijk verzorger een speciale zending van de Nederlandse legerbisschop. We praten over zijn werk.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

om op vertrouwde wijze het leven van alle dag mee te bespreken."

„Als iemand lang van huis is mist hij zijn normale sociale omgeving, de mensen met wie hij gewoonlijk over de dagelijkse dingen praat. Voor iedereen, ook voor de jongens van 18-19 jaar is dat heel belangrijk. Een geestelijk verzorger biedt dan een luisterend oor. Het kan ook zijn dat er behoefte is om met iemand na te denken over heel praktische zaken. Dat kan ook. Ik ben het luisterend oor voor iedere militair, aanwezig namens de kerk, en het hoeft helemaal niet over religieuze zaken te gaan. Waar het dan concreet over gaat? Het kan bijvoorbeeld gaan over relationele zaken: de relatie met een vriendin of met de ouders. Of over dierbaren die ze verloren hebben of over wat ze beleefd hebben op hun uitzending. Maar ik ben er ook om mensen te helpen, waar het om geloof en levensbeschouwing gaat. Als iemand niet van het katholieke geloof is, zorg ik ervoor dat die in contact komt met een dominee, met de joodse gemeenschap, of wat hij wil; want die contacten heb ik."

Kerkdiensten

„We houden vanuit defensie oecumenische kerkdiensten. Geloven met elkaar over de grenzen van de verschillende denominaties heen. Op een schip, als ik de enige geestelijk verzorger ben,

kan dat natuurlijk niet anders. We vinden het echter een goede traditie en zetten die hier op Curaçao voort. Dat betekent dat de vieringen vrij toegankelijk zijn voor alle gelovigen en iedereen die dat mee wil belijden. Tenslotte mag je altijd samen bidden. De eerste zondag van de maand hebben we een viering op het Landhuis Ascencion, op Band'abou, met aansluitend een open dag. Op de derde zondag van de maand is er in de kapel op de Marinebasis Parera een kerkdienst. Deze is ook vrij toegankelijk voor iedereen, maar je moet wel een identiteitsbewijs bij je hebben om de basis op te komen."

„De diensten zijn allemaal in het Nederlands. Tijdens deze vieringen komen behalve militairen, waarvan er altijd een aantal aanwezig is, ook veel mensen van buiten. Voor een aantal, vaak uit katholieke hoek, is het de behoefte aan een Nederlandstalige kerkdienst, want die is er niet elk weekend op het eiland. Er komen ook enkele mensen van Surinaamse afkomst vanwege de taal, zeker wanneer ze het Papiaments nog niet machtig zijn. En persoonlijk denk ik ook dat de Nederlandse bijbeluitleg soms net even anders is. De sfeer is gemoedelijk en na afloop drinken we met elkaar koffie."

„Een bijzondere viering op Parera is met kerst. We hebben dan een grote kerkdienst in de

openlucht, waar toch wel gauw ongeveer 800 man op af komen. Na zoveel jaren is dat echt een traditie. Kerst onder de sterren, mooier kan het niet. Voor veel Nederlanders is dat symbool van het leven in de tropen."

Bij Defensie

„Ik ben in 1992 in Nederland bij de Marine in dienst getreden als geestelijk verzorger. Daarvoor had ik ander werk. Mijn eerste opleiding was de Pedagogische Academie en ik heb twaalf jaar les gegeven; zowel op basisscholen als op middelbare scholen. Parttime studierend, heb ik de Middelbare Onderwijsakte A en B catechetiek behaald. Het was een heel goede ervaring om te werken en te studeren. Ik heb in die periode verschillende werkgevers naast elkaar gehad. Zo begeleidde ik basisscholen bij de catecheseprojecten, gaf tegelijkertijd catecheses aan een middelbare school en was parttime jongerenwerker bij een parochie in Oegstgeest. In die tijd heb ik ook een tijd Nederlandse les gegeven aan buitenlanders."

„En toen kwam de Koninklijke Marine. Werken daar leek mij leuk en uitdagend. Veel weg, werken met jonge mensen en met mensen van heel verschillende levensovertuiging. Dat is echt anders dan een parochie in Nederland. Dat je om de paar jaar een nieuwe werkplek krijgt, vond ik ook een groot voordeel. Ik begon met een jaar bij de Eerste Militaire Maritieme Vakopleiding, het opleidingsinstituut voor matrozen. Vervolgens zat ik drie jaar bij de mariniers in Doorn. Ik vond dat een spannende periode. Er waren lange oefeningen buiten Nederland, zoals de wintertraining van januari tot en met maart in het koude Noorwegen. Ik vond het geweldig. Daar ben ik 'koud weer getraind', zoals dat heet. Ik heb alles gedaan wat de jongens ook deden: skiën, een potje koken en slapen in de sneeuw. Het hoort er allemaal bij. Een groot jongensboek. Als geestelijk verzorger ga je overal mee naartoe

De oecumenische kerkdiensten.

De Noachkapel met muurschildering van Joes Wanders.